

[Glensgård.]

nu ellers beskæftiger sig med disse forhold. Under disse lægeundersøgelser har vi ikke konstateret nogen som helst ting, der peger på, at patienten er syg i den retning, som hr. Knud Jespersen taler om her, og derfor ønsker vi ikke at fortsætte undersøgelsen. Vi synes, det er spild af tid, penge og energi at iværksætte en sådan undersøgelse, som hr. Knud Jespersen foreslår med denne kommission.

Patienten er altså ikke syg i den retning, hr. Knud Jespersen nævner. Patienten har en lang række andre sygdomme, som bl. a. er forårsaget af hr. Knud Jespersen og andre partier i dette folketing. Men vi har altså ikke nogen kapitalsygdom, som skal undersøges af nogen kommission. Det er baggrunden for, at vi ikke ønsker at medvirke til at nedsætte en sådan kommission, som udelukkende – og det vil jeg gerne slå fast – set med vore øjne er en hån mod dansk erhvervsliv, såfremt det skulle lykkes at få den nedsat.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg vil lige sige til handelsministeren, at der vist er noget, handelsministeren har misforstået. Vi har ikke fra radikal side sagt, at denne kommission skulle komme med et ØD-forslag, men vi sagde, at denne kommissions undersøgelsesarbejde måske kunne nå frem til at få gennemført en tilbundsående undersøgelse af erhvervslivets forhold, af det store erhvervsliv, de store magtkoncentrationer, økonomisk, og af det mindre erhvervsliv, hvor vi kunne få nogle oplysninger, som vi måske kunne have glæde og gavn af, når vi arbejder videre med at finde frem til en ØD-løsning, og det er noget helt, helt andet.

Jeg tror ikke, det var urimeligt, når man ser på de store magtkoncentrationer i samfundet af den ene eller den anden art, at man også så på de magtkoncentrationer, som ligger inden for arbejdsmarkedet. Jeg ved godt, at det ikke passer handelsministeren særlig godt, men mon ikke det var klogt også at få det belyst.

Wilhelm (VS):

Nu kunne handelsministeren jo slet ikke skjule sin lykke over at kunne svinge lidt med de radikale som en trussel, så jeg synes næsten, det er synd, at den glæde bliver taget lidt fra ham, men jeg vil alligevel ikke undlade den ene bemærkning til det, at jeg ikke tror, det er

særlig klogt at fremlægge tingene på den måde, at man fra venstreside her i salen eller her i landet for den sags skyld skulle nære en panisk angst ved, at løntagerorganisationerne blev kigget efter i sømmene. Det mener jeg såmænd godt man kan stå sig ved. Jeg synes ikke, det er klogt faktisk at komme med de samme fordomme og de samme forbehold og den samme foregribelse af mistænksomhed osv., som nogle i den modsatte side af salen kommer med, når det drejer sig om multinasserne.

Det, der fik mig til at tage ordet i denne omgang, var ellers hr. Knud Jespersens svar til mig, hvor han forklarede, hvorfor forslaget var blevet, som det blev, og sagde, at DKP forsøgte at finde det forslag, der forenede arbejderpartierne i sin tid. Dér vil jeg godt sige: det er ikke nogen begrundelse for at gå tilbage til søfartsminister Krag's forslag fra 1949, som det her jo er. Det forslag, VS fremsatte i 1971, fik – det kan man se ved at kigge behandlingen igennem – en temmelig fantastisk modtagelse. DKP var ikke i salen på det tidspunkt, men jeg går ud fra, DKP ikke ville have noget imod et forslag, der var noget mere præcist i sit sigte end det gamle Jens Otto Krag-forslag, så jeg går ud fra, at DKP ville have været med på holdet, hvis det havde været der. SF'erne var efter omstændighederne overstrømmende; de tilbød os endda deres udvalgsplads, da vi jo ikke havde nogen selv på det tidspunkt. Og den socialdemokratiske ordfører – jeg går ud fra, at det kan være ligegyldigt, hvem det var – var også ret så overstrømmende (Folketingets Forhandlinger 1970–71, sp. 6088 ff):

»Vi kan sympatisere med en række af de ønsker, som ligger bag VS' forslag, og jeg forstår i og for sig ikke handelsministerens betænkeligheder . . . handelsministeren ved så godt som nogen, at en lang række af de forhold, som vi skal træffe vore erhvervspolitiske afgørelser på baggrund af, overhovedet ikke er kortlagt i dag. Vi kender ikke forholdene vedrørende kapitalforbindelserne, vi kender ikke forholdene vedrørende de horisontale fusioner, de vertikale fusioner, forbindelserne mellem udlandet og dansk erhvervsliv, forbindelser mellem banker, sparekasser, forsikringsselskaber og erhvervslivet osv.«

Og han konkluderer det afsnit dér:

»derfor forstår jeg ikke, at handelsministeren afviser, at en sådan kortlægning er nødvendig og bør finde sted.«